

Kai laisvė prabyla širdimi

Sausio 12 d.

Brangus dienorašti,

artėjant Sausio 13-ajai, su nekantrumu rašau tau. Žinai, ši diena man be galo daug reiškia. Manau, kad ir daugeliui kitų lietuvių ji yra labai svarbi.

Tą klastingą naktį, kai dėl mūsų Tėvynės pasiaukėjo daugybė žmonių, aš dar nebuvo gimusi, tačiau jaučiu, ką turėjo jausti tie piliečiai, kurie ten buvo. Ši diena man primena, kad laisvė nebuvo padovanota – ji buvo iškovota drąsa, narsa, pasiryžimu kovoti ne tik už save, bet ir už kitus, ašaromis, krauju ir net gyvybės kaina.

Tie žmonės man atrodo tarytum stiprūs kirtėjai, kurie prakirto kelią per tankų mišką į laisvę. Dabar tas kelias jau yra atvertas ir mes juo vaikštome, apie jį dainuojame, kalbame, jį švenčiame ir dėkojame tiems, kurie jį nutiesė. Tačiau negalime pamiršti, kad kada nors tas kelias gali vėl apaugti, todėl turime būti drąsūs ir pasiruošę, jei prireiktų, vėl jį kirsti, kad ateinančios kartos taip pat galėtų juo eiti.

Labai laikiu rytojaus. Noriu pagerbti žuvusiuosius ir kovojusiuosius už mus, už mūsų laisvę, už mūsų Tėvybę.

Sausio 13 d. vakaras

Mielas dienorašti,

rašau tau jau po šios ypatingos dienos. Ji buvo nuostabi.

Važiavome į miestą, o ten – tiek daug trispalvių! Viskas atrodė taip prasminga ir gražu. Jaučiau didžiulį pasididžiavimą būdama lietuvė. Tokios dienos primena, kiek daug reiškia laisvė ir kiek daug dėl jos buvo paaukota.

Dar labiau džiaugiuosi, kad netrukus bus ir Vasario 16-oji. Jau dabar laikiu jos su nekantrumu.

Vasario 15 d.

Brangus dienorašti,

rytoj – Vasario 16-oji. Tai diena, kai buvo pasirašytas vienas svarbiausių dokumentų mūsų valstybės istorijoje. Nors visi dokumentai yra svarbūs, šį aš laikau pačiu svarbiausiu.

Jis man labai reikšmingas, nes jo dėka mes esame laisvi ir galime gyventi savo valstybėje. Tačiau juk dokumentas pats nepasirašo – jį pasirašė ypatingi žmonės – signatarai. Man atrodo, kad kiekvienas lietuvis turėtų jiems jausti didžiulę pagarbą, nes jie yra tikras lobis mūsų laisvės istorijoje.

Aš manau, kad nėra nė vieno lietuvių, kuris nežinotų šios šventės. Galbūt ne visi apie ją kalba taip garsiai, tačiau tikiu, kad širdyje daugelis jaučia tą virpulį pagalvoję apie tai, kaip stipriai žmonės tada troško laisvės ir kaip ryžtingai dėl jos kovojo.

Jeigu mes šiandien to nevertinsime, tų žmonių pasiaukojimas tarsi neteks prasmės. Kartais pagalvoju – ar dabartiniai lietuviai ryžtųsi stoti prieš tankus, žinodami, kad jų gyvenimas gali baigtis? Labai tikiuosi, kad taip. Tikiuosi, kad lietuvių širdyse vis dar liko tos drąsos kovoti už tai, kas svarbu ne tik tau pačiam, bet ir ateities kartoms.

Rytoj dalyvausiu eisenoje, kurioje bus nešamos trispalvės. Laukiu nesulaukiu!

Iki greito, dienorašti.

Vasario 16 d. vakaras

Sveikas, mielas ir brangus mano dienorašti,

šiandien žygiavau eisenoje ir jaučiau neapsakomą padėką tiems, kurie kadaise kovojo už mus. Dabar sėdžiu savo kambaryje, lovoje, ir rašau tau, bet net nežinau, nuo ko pradėti. Kiekvienoje šventės dalyje jaučiau labai stiprų dėkingumą, meilės, džiaugsmo ir kartu liūdesio dvelksmą. Visi džiaugiasi dabartine laisve, tačiau kartu gedi ir tų, kurie dėl jos paaukojo savo gyvybes.

Dabar mes lyg laisvos žuvėdros skraidome padebesiais, o anuomet kai kurie žmonės apie tokį jausmą galėjo tik pasvajoti. Šiandien dar stipriau supratau, kad laisvė nėra savaime suprantama.

Dabar jau laikiu Kovo 11-osios. Noriu vėl prisiminti ir pagerbti tuos, kurie buvo ten ir reikalavo to, ką šiandien turime mes.

Kovo 10 d.

Mielas dienorašti,

kuo daugiau galvoju apie visas šias mūsų tautai svarbias dienas, tuo labiau suprantu, kad laisvė – tai ne tik Sausio 13-oji, Vasario 16-oji ar Kovo 11-oji.

Laisvė – tai žmonės, kurie buvo ten ir darė viską, kad šiandien mes galėtume gyventi ramiai ir saugiai. Laisvė – tai ir mūsų kasdienybė:ėjimas į parduotuvę, mokyklą, darbą. Tai galimybė kalbėti lietuviškai, mokytis, dainuoti savo dainas, švęsti savo šventes.

Kai kurie sako, kad laisvės negalima pamatyti. O aš manau, kad galima. Kai matau vaiką, einantį į mokyklą ir besimokantį lietuvių kalbos, matau laisvę. Kai girdžiu dainas, giesmes ar eilėraščius apie mūsų Tėvybę, girdžiu laisvę.

Man laisvė nėra vien tik jausmas. Ji tarytum kažkas labai brangaus, be ko žmogus negali gyventi pilnavertiškai.

Man tai ir yra laisvės žodžiai.

Austėja Barškietytė